

[Rager.]

affinder os med, at der er en Forsvarsordning, som i de Rammer, den har, maa anvendes saaledes, som det er tilsigtet, og dér kan vi jo henvise til de Forhandlinger, der fandt Sted, da denne Forsvarsordning blev skabt. Jeg vil ogsaa anerkende, at baade det ærede Medlem Hr. Brorsen og det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft i deres Ordførertaler i Dag, saaledes som jeg maatte opfatte baade Indhold og Stemmeføring, har vist, at de heller ikke ønsker at rejse en Diskussion. For mig bliver der derfor kun dette tilbage, for ikke at blive misforstaaet ved at tie til enkelte Udtalelser, at knytte nogle ganske faa og meget stilfærdige Bemærkninger til disse.

Jeg vil gerne have Lov til at sige med Hensyn til det, der er fremført om frivillig Tjeneste, at man ikke med Rette kan hævde, at der ikke er Mulighed for frivillige til at gøre Tjeneste. Der er i 1937-Loven givet et Tilbud, inden for begrænsede Rammer, men et Tilbud, som er saadan formet, at for de frivillige, der ønsker det, er der Mulighed for at komme til at gøre Tjeneste, for saa vidt de falder inden for Rammerne. Og saa maa det undre, at ingen har benyttet det.

De Udtalelser, der er fremsat af de to ærede Ordførere om de indkaldtes Behandling, kan jeg i et og alt give min fulde Tilslutning. Jeg vil dog gerne sige til det ærede Medlem Hr. Brorsen, at hvor højt jeg end værdsætter Lærere, Præster og Højskolelærere, finder jeg, det er en for snæver Ramme kun at pege paa disse, og jeg tror, det vilde være en god Gerning ogsaa at tage nogle Folk fra det praktiske Liv, der maaske ogsaa kunde have pædagogisk Interesse, med ind. Det vilde give en mere alsidig Uddannelsesmulighed paa de Omraader, hvor det har været tilstræbt.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft talte om, at Forsvarsordningen af 1937 ikke havde saadanne Rammer, at der blev uddannet det fornødne Mandskab til, at man hele Aaret under alle Forhold havde den fornødne Beredskabsstyrke indkaldt, og dette er rigtigt. Dette er rigtigt sagt om Forsvarsordningen af 1909, hvilket viste sig, da man indkaldte Sikringsstyrken. Det er rigtigt sagt om Ordningen af 1922, som Venstre og Konservative gennemførte. Det er rigtigt sagt om Ordningen af 1932, som blev gennemført af Venstre, Radikale og Socialdemokrater paa Vestres Initiativ. Og det vil naturligvis være rigtigt om en hvilken som helst Forsvarsordning, at under ekstraordinære Forhold maa der indkaldes

flere Aargange; dette er ogsaa Hensigten med hele Ordningen.

Lad mig nævne, at Ordningen af 1922 gav Fodfolk, Livgarde, Rytteri, Artilleri og Ingeniører 6 570 Mand, Ordningen af 1932 til de samme Grupper 6 374 og den nuværende Ordning 6 599, altsaa mere inden for de enkelte Kombattantgrupper end de andre Ordninger. Men i 1922-Ordningen kom dertil 1 500 Landstormsmænd, i Ordningen af 1932 2 000 Mand Garnisonstropper. Det, man har opnaaet ved Ordningen af 1937, er efter min Mening en større Effektivitet ved at stryge de Tilbygninger, som var i de andre Ordninger. Mandskabsmæssigt set, bevogtningsmæssigt set er denne Ordning fuldt lige saa forsvarlig og i Stand til med Indkaldelse af samme Mængde Aargange at stille samme Bevogtningsstyrke paa Benene. Men man har økonomiseret med de unge Menneskers Uddannelsestid, idet man har taget alle Udenomsbekvemmeligheder væk og holdt sig alene til det egentlige og det reelle. Naar derfor det ærede Medlem drager den Konsekvens, at man nu er klar over, at det er urigtigt kun at lade en Trediedel af Mandskabet opfylde sin Værnepligt — skal vi ikke blive ved at kalde det for „Værnepligt“, er det ikke lidt skabagtigt nu at begynde at sige „Værneret“ —, saa gør jeg opmærksom paa, at dette er ikke principielt urigtigt, men det er urigtigt under en ekstraordinær Situation, hvor der kræves længere Tjenestetid end den normale, og det er det, man erkender ved det Forslag, som her foreligger. Derfor tror jeg heller ikke, at dette medfører, at Befolkningen i al Almindelighed vil mene, at vi hvert Aar skal uddanne samtlige paa Sessionen udskrevne.

Her foreligger en Nødssituation, og det er under denne Nødssituation og under denne Forudsætning, at jeg anbefaler dette Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling.

Hartel: Det kan vist uden Overdrivelse siges, at det nu er ved at gaa op for langt det overvejende Flertal i vort Folk, at dette at haandhæve en ligelig Neutralitet kræver Tilstedeværelsen af meget betydelige Beredskabsstyrker, meget betydeligere, end mange var tilbøjelige til forud for de Begivenheder, vi nu staar midt i, at anse for nødvendige. Det kan ikke nytte, at man med Afsky vender sig fra alt, hvad der hedder Krigsberedskab, dets Følger og Gerninger, Verden dømmes nu engang paa militær Vis om Alvoren i vort Neutralitetsberedskab, og den Dom maa vi affinde os med, eftersom vi jo er den svage Part. Jeg har fra denne